

Joil

¹ Rijeè Gospodnja koja dođe Joilu sinu Fatulovu. ² Èujte, starci; slušajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako što bilo za vašega vremena ili za vremena vaših otaca? ³ Pripovijedajte to sinovima svojim, i sinovi vaši svojim sinovima, i njihovi sinovi potonjemu koljenu. ⁴ Što osta iza gusjenice izjede skakavac, i što osta iza skakavca izjede hrušt, i što osta iza hrušta izjede crv. ⁵ Otriježite se, pijanice, i plaèite; i ridajte svi koji pijete vino, za novijem vinom, jer se ote iz usta vaših. ⁶ Jer dođe na zemlju moju silan narod i nebrojen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci kao u lavice. ⁷ Potr vinovu lozu moju, i smokve moje pokida, sasvijem ih oguli i pobaca, te im se grane bijele. ⁸ Ridaj kao mladica opasana kostrijeæu za mužem mladosti svoje. ⁹ Nesta dara i naljeva iz doma Gospodnjega; tuže sveštenici, sluge Gospodnje. ¹⁰ Opustje polje, tuži zemlja; jer je potrveno žito, usahlo vino, nestalo ulja. ¹¹ Stidite se ratari, ridajte vinogradari, pšenice radi i jeèma radi, jer propade žetva na njivi; ¹² Loza posahnu i smokva uvenu; šipak i palma i jabuka i sva drveta poljska posahnuše, jer nesta radosti između sinova ljudskih. ¹³ Opašite se i plaèite sveštenici; ridajte koji služite oltaru, dođite, noæujte u kostrijeti, sluge Boga mojega; jer se unosi u dom Boga vašega dar i naljev. ¹⁴ Naredite post, oglasite praznik,

skupite starješine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda Boga svojega, i vapijte ka Gospodu: ¹⁵ Jaoh dana! jer je blizu dan Gospodnji, i doæi æe kao pogibao od svemoguæega. ¹⁶ Nije li nestalo hrane ispred oèiju naših, radosti i veselja iz doma Boga našega? ¹⁷ Sjeme istruhnu pod grudama svojim, puste su žitnice, razvaljene spreme, jer posahnu žito. ¹⁸ Kako uzdiše stoka! kako su se smela goveda! jer nemaju paše; i ovce ginu. ¹⁹ K tebi, Gospode, vièem, jer oganj sažeže paše u pustinji, i plamen popali sva drveta u polju. ²⁰ I zvijerje poljsko pogleda za tobom, jer usahnuše potoci vodeni i oganj sažeže paše u pustinji.

2

¹ Trubite u trubu na Sionu, i vièite na svetoj gori mojoj, neka drkæu svi stanovnici zemaljski, jer ide dan Gospodnji, jer je blizu, ² Dan, kada je mrak i tama, dan, kada je oblak i magla; kako se zora razastire povrh gora, tako ide narod velik i silan, kakoga nije bilo otkad je vijeka niti æe ga poslije kad biti od koljena do koljena. ³ Pred njim proždire oganj, a za njim pali plamen; zemlja je pred njim kao vrt Edemski, a za njim pustinja pusta, ništa neæe uteæi od njega. ⁴ Na oèima su kao konji i trèaæe kao konjici. ⁵ Skakaæe povrh gora topoæuæi kao kola, praskajuæi kao plamen ognjeni koji sažiže strnjiku, kao silan narod spreman za boj. ⁶ Pred njim æe se prepadati narodi, svako æe lice pocrnjeti. ⁷ Oni æe trèati kao junaci, kao vojnici skakaæe na zid, i svaki æe iæi svojim putem, niti æe otstupati sa svoje

staze. ⁸ I jedan drugoga neæe tiskati, svaki æe iæi svojim putem, i na maèeve naviruæi neæe se raniti. ⁹ Po gradu æe hoditi, po zidovima æe trèati, u kuæe æe se peti, ulaziæe kroz prozore kao lupež. ¹⁰ Pred njima æe se zemlja tresti, nebesa æe se pokolebati, sunce æe i mjesec pomrknuti i zvijezde æe ustegnuti svjetlost svoju. ¹¹ A Gospod æe pustiti glas svoj pred vojskom svojom, jer æe oko njegov biti vrlo velik, jer æe biti silan onaj koji æe izvršiti volju njegovu; jer æe dan Gospodnji biti velik i vrlo strašan, i ko æe ga podnijeti? ¹² Zato još govori Gospod: obratite se k meni svijem srcem svojim i posteæi i plaèuæi i tužeæi. ¹³ I razderite srca svoja a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svojemu, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrðem i kaje se oda zla. ¹⁴ Ko zna, neæe li se povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov, dar i naljev za Gospoda Boga vašega. ¹⁵ Trubite u trubu na Sionu, naredite post, proglasite svetkovinu. ¹⁶ Saberite narod, osveštajte sabor, skupite starce, saberite djecu i koja sisaju; ženik neka izide iz svoje klijeti i nevjesta iz ložnice svoje. ¹⁷ Izmeðu trijema i oltara neka plaèu sveštenici, sluge Gospodnje, i neka reku: prosti, Gospode, narodu svojemu, i ne daj našljedstva svojega pod sramotu, da njim obladaju narodi; zašto da reku u narodima: gdje im je Bog? ¹⁸ I Gospod æe revnovati za zemlju svoju i požaliæe narod svoj. ¹⁹ I Gospod æe odgovoriti i reæi æe svome narodu: evo, ja æu vam poslati žita i vina i ulja, i biæete

ga siti, i neæu vas više dati pod sramotu meðu narodima. ²⁰ Jer æu udaljiti od vas sjeverca, i odagnati ga u zemlju suhu i pustu, prednju èetu njegovu u istoèno more a zadnju u more zapadno, i podignuæe se smrad njegov, i trulež æe se njegov podignuti, pošto uèini velike stvari. ²¹ Ne boj se, zemljo, raduj se i veseli se, jer æe Gospod uèiniti velike stvari. ²² Ne bojte se, zvijeri poljske; jer æe se zelenjeti pasišta u pustinji i drveta æe nositi rod svoj, smokva æe i loza vinova davati silu svoju. ²³ I vi, sinovi Sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svojem, jer æe vam dati dažd na vrijeme, i spustiæe vam dažd rani i pozni na vrijeme. ²⁴ I gumna æe se napuniti žita, a kace æe se preljevati vinom i uljem. ²⁵ I naknadiæu vam godine koje izjede skakavac, hrušt i crv i gusjenica, velika vojska moja, koju slah na vas. ²⁶ I ješæete izobila, i biæete siti i hvaliæete ime Gospoda Boga svojega, koji uèini s vama èudesa, i narod moj neæe se posramiti dovijeka. ²⁷ I poznaæete da sam ja usred Izrailja, i da sam ja Gospod Bog vaš, i da nema drugoga, i narod moj neæe se posramiti dovijeka. ²⁸ I poslije æu izliti duh svoj na svako tijelo, i proricaæe sinovi vaši i kæeri vaše, starci æe vaši sanjati sne, mladiæi æe vaši viđati utvare. ²⁹ I na sluge æu i na sluškinje u one dane izliti duh svoj; ³⁰ I uèiniæu èudesa na nebu i na zemlji, krv i oganj i pušenje dima. ³¹ Sunce æe se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji. ³² I svaki koji prizove ime Gospodnje spašæe se;

jer æe na gori Sionu i u Jerusalamu biti spasenje, kao što je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

3

¹ Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad vratim roblje Judino i Jerusalamsko, ² Sabraæu sve narode, i svešæu ih u dolinu Josafatovu, i ondje æu se suditi s njima za svoj narod i za našljedstvo svoje Izrailja, kojega rasijaše među narode i razdijeliše zemlju moju; ³ I za moj narod bacaše ždrijeb, i davaše dijete za kurvu, i prodavaše djevojku za vino, te piše. ⁴ I šta hoæete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi Palestinski? hoæete li da mi platite? i hoæete li da mi vratite? Odmah æu vam bez oklijevanja platiti platu vašu na vašu glavu. ⁵ Jer uzeste srebro moje i zlato moje, i najljepše zaklade moje unesoste u svoje crkve. ⁶ I sinove Judine i sinove Jerusalamске prodadoste sinovima Grèkim da biste ih otjerali daleko od međe njihove. ⁷ Evo, ja æu ih dignuti s mjesta kuda ih prodadoste, i platiaæu vam platu vašu na vašu glavu. ⁸ I prodaæu vaše sinove i vaše kæeri u ruke sinovima Judinijem, i oni æe ih prodati Savejcima u narod daljni, jer Gospod reèe. ⁹ Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka doðu i idu svi vojnici. ¹⁰ Raskujte raonike svoje na maèeve, i srpove svoje na koplja; ko je slab, neka reèe: junak sam. ¹¹ Skupite se i hodite, svi narodi unaokolo, i saberite se; tamo svedi, Gospode, junake svoje. ¹² Neka se podignu i doðu narodi u dolinu Josafatovu; jer æu ondje sjesti da sudim

svijem narodima unaokolo. ¹³ Zamahnite srpom, jer je žetva uzrela; hodite, siđite, jer je tjesak pun, kace se preljevaju; jer je zloæa njihova velika. ¹⁴ Gomile, gomile u dolini sudskoj; jer je dan Gospodnji blizu u dolini sudskoj. ¹⁵ Sunce æ i mjesec pomrknuti, i zvijezde æ ustegnuti svoju svjetlost. ¹⁶ I Gospod æ riknuti sa Siona, i iz Jerusalima æ pustiti glas svoj, i zatrešæ se nebo i zemlja; ali æ Gospod biti utoèište svome narodu i krjepost sinovima Izrailjevijem. ¹⁷ I poznaæete da sam ja Gospod Bog vaš, koji nastavam u Sionu, u svetoj gori svojoj; i Jerusalem æ biti svet, i tuđinci neæe više iæi po njemu. ¹⁸ I tada æ gore kapati slatkim vinom, i humovi æ se topiti od mlijeka, i svijem potocima Judinijem teæi æ voda, i izaæi æ izvor iz doma Gospodnjega i natopiæe dolinu Sitim. ¹⁹ Misir æ opustjeti, i Edomska æ biti pusta pustinja za nasilje uèinjeno sinovima Judinijem, jer proliše krv pravu u zemlji njihovoj. ²⁰ A Juda æ stajati dovijeka i Jerusalem od koljena do koljena. ²¹ I oèistiæu krv njihovu, koje ne oèistih; i Gospod æ nastavati u Sionu.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27